

4. navadna nedelja

Blagri (Mt 5, 1-12a)

Ko je tisti čas Jezus zagledal množice, se je povzpел na goro.

Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu.

Odprl je usta in jih učil:

»Blagor ubogim v duhu,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor žalostnim,
kajti potolaženi bodo.

Blagor krotkim,
kajti deželo bodo podedovali.

Blagor lačnim in žejnim pravičnosti,
kajti nasičeni bodo.

Blagor usmiljenim,
kajti usmiljenje bodo dosegli.

Blagor čistim v srcu,
kajti Boga bodo gledali.

Blagor tistim, ki delajo za mir,
kajti imenovani bodo Božji sinovi.

Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Blagor vam,
kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali
in vse húdo o vas lažnivo govorili.

Veselite in radujte se,
kajti vaše plačilo v nebesih je veliko.« (Mt 5,1-12a)

Blagor vam ...

Še vedno živimo v dobi izobilja. Kljub velikim razlikam v premoženju lahko rečemo, da smo bogati, vsekakor siti. Z reklamnih panojev se z nasmejanimi obrazi ponuja najrazličnejše udobje in užitek. Biti del te družbe, biti v njej pomemben, biti 'in' je geslo večine. Jezus pa nasprotno blagruje oz. spodbuja k veselju uboge v duhu, žalostne, krotke, lačne in žejne pravice, usmiljene, čiste v srcu, tiste ki delajo za mir in tiste, ki so zaradi pravice preganjani in zasramovani. Skratka blagruje tiste, ki se upirajo vsemu temu, kar družba postavlja na vrh. Že samo po sebi je težko razumeti, zakaj bi se lahko človek veselil uboštva, žalosti, lakote in preziranja. Kako naj se poleg tega še odpovemo temu, da bi bili v družbi sprejeti? Na slednje vprašanje odgovorimo potem, ko bomo razumeli, v čem je prednost tega, kar Jezus blagruje in v čem je težava bogastva, izobilja, veselja in slave?

Zakaj nam Jezus ne privošči veselja nad tem, kar nam ponuja svet? Odgovor je preprost, čeprav nam ne ugaja: tisto, kar nam ponuja ta svet, ne izpolni naših hrepenenj. Kako to? Če smo na začetku ugotovili, da še vedno lahko trdimo, da večina živi v blagostanju, se lahko vprašamo ali je zato današnja družba tudi družba srečnih ljudi? Odgovor nam ponuja nekaj števil: V Sloveniji je vsako leto okrog 600 samomorov, število odvisnikov hitro narašča,

tako da jih je že krepko preko 10.000. Približno vsaka tretja družina se srečuje s problemom alkohola. Ločitev je vedno več, celo več kot 1/3. Slovenci zaradi premajhnega števila otrok kot narod izumiramo. Poleg tega pa razviti svet zaradi potrošniške miselnosti grobo izkorišča zemeljska bogastva in onesnažuje zemljo. Po tej poti bomo uničili sebe in svet.

Jezus nas svari: Gorje, če se prepustite bogastvu materialnih dobrin in pozabite na duha, na odnose, na ljubezen, na večnost. Opozarja nas, da bo prepozno, ko bomo začutili lakoto, ki je ne bo mogoče nasititi. Pozno je namreč:

- ko zaradi hlepenja po dobičku propade družina in je ni več mogoče sestaviti;
- ko zaradi želje po užitku pohodimo najnežnejšo ljubezen in jo težko obnovimo;
- ko zaradi videza prikrivamo svoje bolečine in hodimo po svetu nasmejani, v sebi pa nosimo pekel in se vedno težje srečamo sami s seboj ter najdemo notranji mir in srečo;
- ko zato, da bi ugajali, pohodimo sebe in svoja hrepenenja ter postajamo prazni.

Zato Jezus blagruje:

- uboge, tiste, ki čutijo, da njihova hrepenenja po lepem, resničnem in dobrem, po tistem, kar je res vredno človeka: ljubezni, odnosih, skupnosti, preprostosti še niso izpolnjena in da jih izpolni lahko samo Bog in hoja za Njim;
- žalostne, ki si vedno priznajo svojo bolečino, rane in greh ter si prizadevajo za resnično srečo, ne za lažne maske in prazne nasmehe;
- krotke, ki kljub preziru prinašajo v svet nekaj topline in nežnosti ter ohranjajo nekaj božjega v vsej naglici;
- lačne, tiste, ki v sebi ohranjajo hrepenenje po presežnem in se ne zadovoljijo s trenutnimi nadomestki. Lepo je biti pomemben, a ni vredno pozabiti na moralo, na prijatelje. Lepo je biti bogat, a ni vredno zaradi bogastva izgubiti družine, prijateljev. Lepo je biti sit, a še lepše je hrepeneti po tistem, kar me presega, po idealih, za katerimi vedno stremim in niso nikoli uresničeni;
- prezirane, ki kljub nasprotni množici ostanejo zvesti svojim idealom in višjim ciljem.

Če enačimo lepo življenje z lahkotnim, potem bomo prazni. Ta praznina je boleča rana današnje družbe in Jezus svari pred to praznino. Ni mogoče živeti polno in v globini veselo, če se izogibamo vsemu težkemu. Ne smemo bežati pred naporom, ki ga zahtevajo ideali, pred bolečino, ki jo prinaša vsako prizadevanje za ljubezen. Ni mogoče biti v globini srečen, če ne sprejmemo tudi teže življenja. Zato Jezus blagruje tiste, ki se odločijo za pot, ki je drugačna od logike tega sveta; blagruje tiste, ki se odločijo za preprostost, za najgloblja hrepenenja, ki sprejmejo težo življenja in jih ne zmede želja po bogastvu, lepoti, moči in slavi. Pot blagrov je težka, a lepa in polna življenja. Vredna je celo tveganja, da bomo zaradi tega zavrženi in prezirani.